

der blev forelagt af Regeringen. Naar jeg alligevel kan stemme for dem, er det, fordi jeg maa erkende, at det er det højeste, der er Mulighed for at opnaa under de politiske Forhold i Øjeblikket, og fordi det betyder en stor økonomisk Forbedring af Statens Husholdning og en bedre Økonomi for Kommunerne og mange private, idet Lønforholdene i de private Erhverv i mangt og meget retter sig efter Statens Lønningslov.

Naar jeg har bedt om Ordet paa dette Tidspunkt, er det, fordi jeg finder, at det er en Nødvendighed, at vi gaar videre i denne Sag, end dette Lovforslag viser. Vi er indenfor Statens økonomiske Administration nødt til at gaa saa vidt, at vi anerkender Guldkronen. Ligesom alle Erhverv maa anerkende Guldkronen i deres Arbejde og i deres Indtægter, saaledes er det ogsaa nødvendigt, at Guldkronen anerkendes i Statens Administration og i dens Udgifter. Jeg skal lige minde om, at hvis man vilde føre dette Synspunkt igennem, hvad jeg mener er nødvendigt, vilde det betyde, at alt, hvad der hedder Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, helt vilde bortfalde, og saa vilde man have Lønningsfoden omtrent paa det Punkt, som Guldkronen betinger. Vi maa jo erindre, hvilke gode økonomiske Tider det var for Landet i 1919, da Lønningsloven blev givet. Vi forstaaar, at Lønningsloven er givet i den Aand, der herskede i Landet netop i disse økonomisk gode Tider, og vi forstaaar, at det ikke var nogen karrig Lov, der dør blev givet. Men det Dyrtidstillæg, som blev føjet til paa Grund af, at vi var inde i Dyrtider, arbejder vi med endnu til Trods for de smaa Priser, vi nu er inde paa. Der var nogle Aar efter Krigen, hvor man kan sige, at der herskede meget gunstige Konjunkturer for alle Erhverv, hvor alle tjente meget, og det førte til, at der blev givet Konjunkturtillæg til Tjenestemændene. Dette skal jeg slet ikke kritisere, men det, jeg kritiserer, er, at man fremdeles bibeholder dette Konjunkturtillæg. I de frie Erhverv i Danmark kan man for Øjeblikket ikke tale om gode Konjunkturer; de arbejder med Underskud eller med Nul som Resultat, og derfor synes jeg ikke, Tidspunktet er til at opretholde Konjunkturtillæget for Statens Tjenestemænd. Der maa jo være et vist Forhold mellem de Indtægter, vi har ude i Erhvervene, og de Lønninger, vi giver Statens Tjenestemænd. Der maa være et vist Forhold mellem de forskellige Klassers Livsvilkaar. Maa jeg lige have Lov til at pege paa, hvorledes Forholdet er for Landbruget. Vi er alle kendt med,

at Det statistiske Departement opgjorde Landbrugets Indtægt sidste Aar til Nul.

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem om at holde sig til det foreliggende Lovforslag.

Olav Olsen: Det staar ogsaa i meget nøje Forbindelse med det, og jeg vil blot tilføje, at de Stikprøver, man i Aar foretaget ude i Foreningerne, viser et lige saa ringe Resultat som i Fjor. Jeg synes derfor, at det er Rigsdagens Pligt saa hurtigt, som der er Mulighed for det, at naa dertil, at Guldkronen anerkendes som det gældende indenfor Statens Administration, lige saa vel som vi maa gøre det ude i de praktiske Erhverv.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Jeg skal udsætte Afstemningen om Lovforslaget til Mødet i Morgen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 25. Maj, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fortsættelse af anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd. [Afstemning].
- 2) *Tredie Behandling af:*
Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.
- 3) *Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. (Grænsegendarmeriet).
- 4) *Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Mødet hævet Kl. 5⁴⁵.